

Fyra dikter av Gunnar Ekelöf

Poetik

Det är till tystnaden du skall lyssna
tystnaden bakom apostroferingar,
allusioner
tystnaden i retoriken
eller i det så kallade formellt full-
ändade
Detta är sökandet efter ett menings-
löst
i det meningsfulla
och omvänt
Och allt vad jag så konstfullt söker
dikta
är kontrastvis någonting konstlöst
och hela fyllnaden tom
Vad jag har skrivit
är skrivet mellan raderna

Etik

Jag talar till dig, vem som helst
du som tar allting så självklart
Jag talar till dig och har rätt att tala
för jag har betalt!
Vad har det inte kostat att rycka
upp dig!
Vad har det inte kostat
och nutiden talar vi inte om —
Allt det bästa har fått brinna i hel-
vetet för att du
skall till himlen, din arvsrätt
din självklara rätt som barnets att
skrika!
Vad har det inte kostat!
Och liv skall vi inte tala om, för de
är så långa
men sekunder, minuter av liv
och du tar det lätt —

Ensamma

Ingenstädes
är människor ensamma som på
sjukhus
Då träder deras fattigdom upp i
dagen
De upprepar sig oändligt
berättar stammande liksom på
barnspråk
dag efter dag om samma krämpa
som är ingen annans
fast alla delar den
Alla är sina egna
Vars och ens märkvärdighet
blir plötsligt en uppenbar börda
som vore de ensamma barn
vilka aldrig haft syskon

Att resa

Att ligga på natten för öppet
fönster och höra på suset i skogen
utanför, ger ämne till tankar:
Vågor kommer och går i löven
Skeppet sätter sig, reser sig åter
Kammar av fräsande skum
kokar förbi dess sidor —
Hur sällan jag numera känner mig
resa
förbi dagen och timmarna, förbi
världen!
Dock, i natt har jag gjort det
förbi skogens rörliga sus:
Skönt att veta
att jag i morgon skall vara längre
kommen!